

ת"פ 72644/05/23 - מדינת ישראל, יחידת תביעות מחוז ירושלים נגד אחמד שמאסנה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 72644-05-23 מדינת ישראל נ' שמאסנה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		אחמד שמאסנה ע"י ב"כ עוה"ד ריאד סוואעד

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 ורישא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבת רכב לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין, כניסה או שהייה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952, נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1962, ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי.
2. על פי הנתען בכתב האישום ביום 24.5.2023 בשעה 02:10 לערך, הגיע הנאשם, תושב האזור, לרחוב עמק רפאים 56 ירושלים, ניגש לרכב מסוג מאזדה ל.ז. 38333354, ניפץ את זכוכית חלון משולש הדלת האחורית, נכנס לרכב והניעו בדרך שאינה ידועה למאשימה. בהמשך נהג ברכב אף שאין ברשותו רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), בשדרות יצחק רבין וצפון העיר ירושלים עד שנעצר נוהג ברכב, על ידי כוח שיטור במחסום קלנדיה.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. המאשימה ציינה בטיעוניה, כי הנאשם יליד 2001 ולחובתו רישום בודד מבית משפט צבאי בעבירת איומים. המאשימה הפנתה לנסיבות האירוע וכן לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם בחל מ- 15 חודשים ועד 30 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית: פסילה בפועל ופסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס שלא יפחת מ- 20,000 ₪ לצד התחייבות. את עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע בתחתית המתחם.
4. לדברי הסנגור האירוע נעדר אותן נסיבות מחמירות בגין מבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש אשר אף הוא אינו משקף את מדיניות הענישה הנוהגת. על פיו, הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן היא מינורית: הרכב הוחזר לבעליו, הפריצה נעשתה באופן שאינו מתוחכם, והנאשם אף נעצר במחסום על ידי כוח שיטור.

5. נוכח זאת, ביקש הסנגור לקבוע את מתחם העונש בחל ממאסר למשך 6 חודשים עד 20 חודשים, ולקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, בהיותו בחור צעיר נעדר רישום פלילי קודם, אשר הודה במעשים והביע חרטה על ביצוען של העבירות, וכן נוכח נסיבותיו המשפחתיות, בהיותו מפרנס יחיד למשפחה המונה 6 נפשות.

דין:

6. הערך החברתי שנפגע במקרה זה הינו ההגנה על קניינו של הפרט, וכן ביטחון הציבור ומשתמשי הדרך. רבות נכתב אודות החומרה שבעבירות רכוש, ואין צורך לחזור על הדברים. במקרה דנן, ואף אם העבירות אותן ביצע הנאשם אינן כוללות תכנון מוקדם, פעולה משותפת עם אחרים או תחכום מיוחד, הרי שכניסתו לתחומי ישראל נעשתה שלא כדין מתוך מטרה לבצע עבירת רכוש שעניינה גניבת רכב והוצאתו אל מחוץ לתחומי ישראל, ורק בזכות ערנות השוטרים במחסום סוכל המעשה. בנוסף, ולבד מאירוע הגניבה, הנאשם נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה ויצר בכך סיכון לשלום הציבור ומשתמשי הדרך.

7. במסגרת ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.05.2006), עמד בית המשפט העליון, על תופעת גניבת כלי רכב, היותה מכת מדינה, והצורך להטיל ענישה הולמת בגינה כדלקמן:

"המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5725/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

8. בענייננו, ופרט לאמור לעיל, על המתחם לבטא גם את העובדה כי לעבירת השב"ח קשר ישיר לעבירת הגניבה אותה ביצע הנאשם, וכן היות הנאשם בלתי כשיר לנהיגה, נתון המבסס מסוכנות מוגברת מעת שנטל את הרכב הגנוב והסיעו במטרה להוציאו מתחומי המדינה.

9. נוכח טעמים אלו, ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים לצד ענישה נלווית.

10. בבחינת העונש המתאים לנאשם הבאתי בחשבון את העובדה כי המדובר בבחור צעיר כבן 22 שנים שלו רישום בודד מבית דין צבאי שלא ממן העניין. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות על ביצוען, ובפניי הביע חרטה על ביצוען. בנוסף, הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי סנגורו.

11. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל שמניינם החל מיום מעצרו של הנאשם.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ד. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. הנאשם פטור מהפקדת רישיון.
- ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.
- ו. פיצוי לע"ת 1 בסך 1500 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.5.2024.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
 - ז. התחייבות על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. רשמתי לפני את התחייבות הנאשם בע"פ.
 - ח. הטלפון הנייד השייך לנאשם יושב לו בהסכמה.
 - ט. המוצגים יושמדו או יחולטו לפי החלטת רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ד, 25 אוקטובר 2023, במעמד הנוכחים.